

Thuis

Nieuwsbrief augustus 2011
Tuma Viela

Heel vroeg word ik wakker van het kraaien van mijn jonge haan die voordat ik wegging eigenlijk nog maar een groot kuiken was... Het klinkt een beetje vals, hij moet nog wennen aan het geluid dat hij net kan produceren en naast zijn wil om mij wakker te krijgen zit hij ook gewoon wat in het wilde weg te oefenen en te genieten van het effect van zijn hese gekukel...: hanen die vanuit andere compounds als een echo reageren en ons hennetje dat vanaf haar nest met 'zomaar' tien eieren onder zich zachte geluidjes maakt...

De kat die 'plotseling' hoog zwanger blijkt te zijn stoort zich niet aan het lawaai en blijft opgerold liggen naast mijn matras. Ik hoor het ritmische geluid van een 'ho' die de grond bewerkt en zie uit mijn raam wat geen raam heeft een kromme gedaante in de ochtendschemering de losse, vochtige grond omwoelen met zijn eveneens kromme schep... Wat is alles groen geworden! De jonge peperplanten groeien snel door de regen en de zon die elkaar nu regelmatig afwisselen. Vrouwen lopen zachtjes pratend langs mijn hut, klaar voor een lange dag werken op de farm... ik hoor een baby huilen in de verte...

Ik ben weer thuis, na zes weken thuis te zijn geweest... "Zelden thuis" gaat eigenlijk niet meer op want ik ben nu altijd thuis, of dat nu in Ghana is of in Nederland...

Ik kijk terug op prachtige weken thuis in Nederland: Naast de nooit aflatende zorg en liefde van mijn moeder was daar het grootse feest bij Daan Vermeer waarvan de kado's, verpakt in kleurige enveloppen -of bijgeschreven op ons account- bestemd waren voor "Tuma Viela". De geslaagde open dag waar mijn zus Petra een groot aandeel in had en waar veel bekende en onbekende mensen langs kwamen om de producten te bekijken, de power-point te zien en de verhalen te horen over de werkplaats. Waar de ansichtkaarten die Douwe van mijn foto's maakte goed verkocht werden en mensen spontaan een gift in het snel geïmproviseerde doosje stopten... De lezing bij de Rotary in Zuidhorn waar zoveel lieve mensen met me meedachten en ideeën aandroegen die leidden tot een fantastische ontmoeting met de directeur van Inverko, een plastic verwerkingsbedrijf in Leek dat ons in de toekomst wil gaan helpen... De inzet van de kerk waar ik tijdens een dienst mijn verhaal mocht houden en de collecte bestemd was voor het goede doel... De toezegging van een oude bekende die de helft van de opbrengst voor zijn vijftigste verjaardagsfeest zou overmaken naar de rekening van de stichting...De kinderen van basisschool 'de Delta' die met hun zendingspotje het komende halfjaar voor ons gaan sparen... Het nieuws dat een gedeelte van de opbrengst van de rommelmarkt richting ons project zou gaan... De geweldige steun en betrokkenheid van de bestuursleden en naaste mensen daaromheen... Onverwachte envelopjes in de brievenbus, lieve, bemoedigende woorden via de mail en een aantal nieuwe donateurs die maandelijks hun bijdrage willen gaan storten zodat

Tamale schoner wordt, we voorlichting kunnen geven, de veertien medewerkers de kost kunnen blijven verdienen, we kunnen werken aan het milieubewustzijn en bovenal meer grote en kleine mensen blij kunnen maken met een prachtig product van onze werkplaats.

De medewerkers van de werkplaats waren blij me weer te zien na zo'n lange tijd en we kletsten bij over de belevenissen in onze twee totaal verschillende werelden. Alles was hier goed gegaan, wat de oude mannen op het bankje tegenover de werkplaats na een hartelijke begroeting meteen bevestigden... "No problems, Salima... Hard work!" Foto's gaan rond, de draagbare radio/cd speler die ik voor de dagelijkse "arbeidsvitaminen" als kado voor de werkplaats had meegenomen staat meteen te schetteren. De kleine Abdellah zit als een prins in zijn 'nieuwe' wipstoeltje te spelen met zijn nieuwe duploblokken en er wordt gelachen en gegist wiens baby als eerste de maxi-cosy zal gaan 'bewonen' die vooralsnog op de plank in de werkplaats beland...

Ik wordt de hele dag glimlachend en goedkeurend door de vrouwen overal zachtjes in mijn lijf geknepen waar heel wat meer kilo's aanzitten als toen ik wegging... "Holland was good for you...!" roepen ze allemaal... Ja, ze hebben gelijk!